

Một quốc gia nào cũng có thể vùng vẫy bản thân cho đến khi có chính sách ngoại giao khôn khéo và đi đúng nhịp thời cuộc thì giờ.

Cali Today News - Trong tiến trình phát triển của nhân loại, thế kỷ 21, rồi sau này trở thành quốc gia, chế độ “sức mạnh trên lòng người”, “cá nhân nuôi cá bé”, “mạnh hiếp yếu” là tiến trình. Một số các quốc gia sẽ dĩ còn tồn tại thì ngày nay là những vùng cấm chiến đấu, song cũng có thể vì yếu tố địa lý - xa xôi cách trở chế độ hèn. Những phần lớn là những tranh chấp giữa các quốc gia khi những quốc gia trở thành “vùng trái đất” hoặc “vùng quy định sinh tử” không ai dám thôn tính, hoặc bắt nạt bên trong các chế độ khi tham vọng thôn tính các quốc gia bị ngược đãi. Những thế kỷ tiếp theo do chính phát triển chi mết dài, bắt nạt người ta qua rồi.

Khi cuộc Chiến tranh Lạnh chấm dứt vào năm 1991 và khi nhân loại bước vào Thế kỷ 21 với Toàn Cầu Hóa, chế độ thêm với cuộc cách mạng với tin tức và truyền thông, thì thế giới thu nhỏ lại và mọi quốc gia, dù chỉ là hòn đảo nhỏ bé cũng có tiếng nói. Liên Hiệp Quốc, dù không phải là toàn năng nhưng là một diễn đàn, một áp lực có tính cách quốc tế để có thể ngăn chặn những tham vọng cuồng điên. Đây chính là thế kỷ “vàng son” mà các quốc gia, xưa gọi là “tiểu nhân quốc gia” thoát khỏi thân phận hèn kém để vươn lên. Những các quốc gia, nên nhân cách thế kỷ Thế kỷ Dân Đệ Quốc cũng nên quên đi quá khứ, thế kỷ quan điểm thù hận và kiên cường phách lối là mình đã đánh đuổi họ, để nhìn về tương lai: Đó là tương lai của một quốc gia có bản sắc, phát triển và tiến bộ và được thế giới yêu mến, kính phục. Chuyến này có thể làm được không?

Nhìn vào các quốc gia như Na Uy, Thụy Điển và Thụy Sĩ chúng ta thấy gì? Họ chỉ là các quốc gia nhỏ so với các quốc gia khác ở Âu Châu. Na Uy chỉ có 5 triệu dân, Thụy Điển 9 triệu dân, Thụy Sĩ khoảng 8 triệu. Thụy Sĩ có ranh giới chỉ với 4 quốc gia nhỏ là Ý, Pháp, Đức, Áo mà duy trì được thế chế trung lập cho đến ngày nay. Thành Phố Genève (Geneva) là nơi tổ chức những hội nghị quy tập dân và mọi nhân cách thế giới, nhưng Thụy Sĩ lại là quốc gia duy nhất không gia nhập Liên Hiệp Quốc (LHQ) để tránh liên lạc với các quy tập dân của LHQ khi bắt bắt công do các siêu cường áp áp đặt. Còn Na Uy và Thụy Điển hiện nhiên không phải là các quốc gia lớn và mạnh, dĩ nhiên trình độ phát triển cao nhưng không phải là đơn thuần thế giới như những tài sao họ lại được toàn thế giới kính trọng? Họ có ranh giới với một quốc gia khổng lồ là Liên Xô, nay là Liên Bang Nga, nhưng liệu trong tương lai Nga có ai dám nghĩ đến chuyện xâm chiếm hai quốc gia này không? Sự kính trọng nhân cách thế giới dành cho hai quốc gia Na Uy và Thụy Điển nằm ở chỗ: đất nước

thanh bình, người dân hiền hòa, giàu lòng nhân ái, đóng góp tích cực vào nền hòa bình, khoa học và văn hóa cho nhân loại. Điều quan trọng đáng nói ở đây là đời sống của người dân trong những không đua chen, hòng ng th, tranh nhau làm giàu như Tây Âu, Nhật Bản, Trung Hoa và Hoa Kỳ. Tôi có kỷ niệm gặp gỡ một vị bác sĩ người Thụy Điển từ trước tới tận năm 1985 như sau: Trong thời gian này tôi phục vụ tại Chùa Vĩnh Hòa là ngôi chùa do đồng bào Phật tử đến từ các, từ thiện từ đây. Số cô trò có một người em trai bạn bè như thân kinh và dĩ nhiên được Văn Phòng Cao ủy T. N. n. c. người từ chăm sóc. Ngày n, một vị bác sĩ từ thăm. Người nói, tôi đã nhìn thấy khá nhiều người Tây Phương, ngoài đời cũng như qua phim ảnh như người cha thấy một người đàn bà nào đẹp và gần gũi như thế. Đây không phải là vẻ đẹp thông thường - mà là vẻ đẹp mà mai, trí thức và quý phái. Khi tôi cho biết câu em của số cô còn đang ng, bà ra đầu cho tôi cho đánh thức câu y d, và đồng đó cho như một người mà nhìn con. Trong thời gian chờ đợi tôi hỏi bà đến từ quốc gia nào và có một phòng mà chờ đợi không? Bà cho biết bà là người Thụy Điển và không hề có ý nghĩ mà phòng mà chờ đợi vì lòng chính phủ từ đời sống, bà không hề có ý nghĩ làm giàu mà dành thì còn lại giúp người từ n. Cảm giác của tôi lúc bấy giờ thật vô cùng ngạc nhiên và kính trọng. Kính trọng bà và kính trọng đời sống của Thụy Điển đã thức dậy những cảm thức “Chợ Nghĩa Xã Hội Bắc Âu” có một không hai trên hành tinh này. Nơi mà mọi công dân hạnh phúc với một sự lành, không toan tính làm giàu, không chạy đua theo nhu cầu phù phiếm của vật chất mà dành thời giờ để tha của mình để giúp đỡ người khác. Vậy thì một người như có phải là một người như câu u y hèn không?

Trở lại từ những hợp của Á Châu. Có một quốc gia, đó là Thái Lan. Với dân số 68 triệu dân (thống kê 2010), Thái Lan phải kể là một trong những nước, thế hệ người dân nền hòa bình lâu dài, với chính sách ngoại giao khôn khéo, kinh tế phát triển, đời sống đoàn kết vì sự thu nhập như văn hóa do ảnh hưởng sâu xa của Phật Giáo, từ sao sau hơn nửa thế kỷ, lại không thể tiến lên như là một quốc gia được kính trọng như các quốc gia như bé Bắc Âu? Có hai nguyên do: Thứ nhất đời sống này luôn luôn bị trì trệ bởi nạn tham nhũng và sự lũng đoạn của nhóm quân phiệt khi gây bất ổn chính trị triền miên. Nền dân chủ chính thức được thiết lập năm 2001 với cuộc bầu cử trong sạch ở Ô. Thaksin – thành viên thế hệ người dân số lớn đầu tiên. Thế nhưng nền dân chủ non trẻ này chỉ tồn tại năm 2006 bởi cuộc đảo chính của nhóm quân phiệt, cáo giác Ô. Thaksin tham nhũng và bất minh trong việc quản trị đời sống. Thái Lan có đầy đủ điều kiện để tiến tới một nước như được yêu mến và kính trọng như hai nước Na Uy và Thụy Điển, Thụy Sĩ...còn hỏi đó sự không bao giờ có nếu Thái Lan không biết kiểm soát các nhóm quân phiệt và điều chỉnh lại đời sống và tiến bộ của đời sống. Thật là đáng buồn cho Á Châu.

Tuy nhiên trong sự chán chường đó chúng ta chờ đợi một tia hy vọng - đó là đời sống Tích Lan. Tích Lan (Sri Lanka), 20 triệu dân (thống kê 2010) cũng bị các loại thức dân như Bồ Đào Nha, Hòa Lan và Anh dày xéo, cướp đoạt, khai thác tài nguyên thiên nhiên. Tích Lan giành được độc lập năm 1948 nhưng cuộc nội chiến khốc liệt giữa hai sắc dân Sinhalee (đa số) và Tamil (thiểu số) bùng nổ vào năm 1983. Vào năm 2009 từng thế hệ Sri Lanka chính thức tuyên bố cuộc nội chiến của Mãnh Hổ Tamil bị dập tắt. Sri Lanka là thành viên của Liên Hiệp Quốc, Khối Thịnh Vượng Chung (cộng Anh), G77 và Phong Trào Phi Liên Kết (Non-aligned

Movement). Tích Lan tham gia vào các công việc gìn giữ hòa bình của Liên Hiệp Quốc và đã gửi quân tới Haiti năm 2009. Hiện nay, với tình hình chính trị ổn định, đất nước với dân số 70% là Phật tử, thu nhập nhất văn hóa, vẫn là một dân tộc hiền hòa, Sri Lanka đang có những nỗ lực đáng kể trong việc đưa Phật giáo trên thế giới về lại là một Tôn Giáo Phật Giáo Hòa Bình và để các nhà nghiên cứu các quốc gia Tây Phương cũng như Á Châu kính trọng. Tích Lan được coi như quê hương của hai tôn giáo.

Nhìn vào những trường hợp điển hình như Na Uy, Thụy Điển và Tích Lan chúng ta thấy rằng: Đây là những điều kiện tốt nhất để một nước như họ có được sự kính trọng và báo về của thế giới?

Sau đây là một số nhận xét:

Hầu như tất cả các quốc gia trên đều có những điểm tốt đáng kể như sau:

1) Không gây chiến, luôn chiêm đất đai của các nước láng giềng. Nếu chúng ta chỉ trường hợp gây chiến, luôn đất, bá quyền, bắt nạt các nước láng giềng thì chúng ta là rõ ràng một chủ nghĩa chiến. Khi đó cả thế giới sẽ xúm lại giết họ cao ngạo của “Thiên Thiên Hành Đạo” để tiêu diệt chúng ta. Nếu Saddam Hussein không xâm lăng Kuwait vào năm 1990, không bắt nạt người cộng đồng vũ khí giết người và hàng loạt thì năm 2003, đã không bắt liên quân Mỹ-Anh tấn công và tiêu diệt. Ngoài ra họ là có chính sách ngoại giao của các bên liên quan. Không hề p ép dính líu vào những tranh chấp trên thế giới, ngoại trừ tranh chấp đó liên hệ đến sự tồn vong của đất nước.

2) Tăng cường quốc phòng nhưng không chủ trương vũ trang khi các nước trong vùng phải lo sợ. Hiện nay các nước ở Rừng rậm lo ngại sự xâm nhập quân sự và sự đe dọa của Iran. Các quốc gia Đông Nam Á, kể cả Nhật Bản, Hoa Kỳ, Ấn Độ, Úc Châu đang lo ngại sự xâm nhập quân sự của Trung Hoa trên biển và những tuyên bố rất hung hăng, vô lý về chủ quyền của các Quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa, lãnh hải và thềm lục địa. Ngày hôm nay, người hùng của thế giới không phải là những kẻ hung bạo đi xâm chiếm đất đai của các nước khác, họ chỉ cần thế giới lý tưởng của các ông tướng như Hitler, Thành Cát Tư Hãn, Alexander Đại Đế năm xưa, kể cả ông tướng Brent Scowcroft chủ huy cuộc hành quân Bảo Vệ Sa Mạc tới Saddam Hussein v.v.. mà là sự tuân thủ hợp lý các quy tắc quốc tế, sống hòa bình với các nước lân cận và gìn giữ hòa bình cho thế giới. Do đó các quốc gia có biên giới là biển phải phải đất cho đất nước những nhà hiệp hội hợp quân sự, dân số, tuấn tra trên biển với các quốc gia trong vùng để báo đảm an ninh và công bình trong việc khai thác dầu khí, ngư nghiệp và hàng hải thế giới.

3) Phi luật nhân, ký kết các thỏa thuận phi nguyên tử với Liên Hiệp Quốc hoặc các quốc gia trong vùng. Lấy một ví dụ như . Chúng tôi bây giờ Miền Đilen có bom nguyên tử thì Phi Luật Tân, Mã Lai, Việt Nam, Nam Dương, Thái Lan nghĩ sao? Chúng tôi có bom nguyên tử là mình sẽ trở thành cường quốc. Bắc Hàn có bom nguyên tử đó, nhưng Bắc Hàn có phải là cường quốc không? Nếu chúng tôi chỉ nói ra, chúng tôi chỉ đi phớt lờ những gì dùng bom nguyên tử đánh phá đi xuống tiêu diệt Bắc Hàn. Khi đó Bán Đảo Triều Tiên sẽ ra sao?

4) Tuân thủ Hiến Chương LHQ. Tại sao những người đi phía dưới vào “chỉ nói chuyện” tuân thủ Hiến Chương LHQ? Dù muốn dù không, Liên Hiệp Quốc vẫn là một diễn đàn quốc tế để giải quyết những mâu thuẫn của thế giới. Một quốc gia bỏ Liên Hiệp Quốc lên án, sẽ mất uy tín nào cũng bị cộng đồng quốc tế cô lập. Chúng ta Nghĩa Phân Biệt Chúng Tôi Nam Phi (Apartheid) bị xóa bỏ vì sẽ lên án của thế giới. Những con người của thế giới, chỉ nói chuyện của một nước nhỏ, nhất là những người ném sát một nước lớn, luôn luôn là thái độ hiếu hòa, và cho chúng tôi thấy mình đang bị nước lớn bắt nạt, ăn hiếp. Chúng ta bày tỏ thái độ hung hăng, hiếu chiến. Càng mạnh mẽ dõ dạc càng tốt. Nhưng chúng tôi chỉ nói những gì không có nghĩa là yếu hèn.

5) Giao hảo với tất cả các quốc gia trên thế giới. Những người mà đóng cửa rút cửa, không chơi với ai là tự sát. Giao hảo với các quốc gia trên thế giới có nghĩa là làm ăn buôn bán với họ. Khi có giao thông như thế thì quy định nội địa sẽ giảm bớt. Khi quy định nội địa và tất cả các quốc gia thì cam kết một ngày sinh. Xin nhắc cho chúng tôi về “Mình vì gia đình, bạn bè vì tôi”. Giờ đây ở Ráp không ngừng trên giường đau hạ thì có lẽ Tây Âu, Nhật Bản và Hoa Kỳ không phải bận tâm, lo lắng đến như thế.

6) Vẫn đang chờ một phân bố nào đó của LHQ có thể sẽ tiến hành đổ bộ để một nước mình trở thành “tai mắt” của thế giới. Khi có thể sẽ Liên Hiệp Quốc đóng cửa sẽ sẽ mình đi xuống đó có nghĩa là một hành vi của kẻ xâm lược xâm phạm đến nước của chúng ta ngay tại Liên Hiệp Quốc trước khi vẫn đổ bộ của ra Hội Đồng Bảo An. Ngoài ra cũng cần một rằng phạm vi hoạt động cho các hãng thông tấn quốc tế mà không sẽ họ dòm ngó đến nước của mình. Đây là phóng viên, báo chí nước khác thì tôi không rõ. Trong một cuộc đi xuống trên thế giới quốc gia đi xuống thì TT. Bush (Con), Giám Đốc Trung Ương Tình Báo Hoa Kỳ (CIA) xác nhận rằng CIA không bao giờ xóa bỏ phóng viên báo chí, thông tin viên truyền hình v.v.. làm một báo viên. Tôi tin tưởng vào điều này vì báo chí Hoa Kỳ là quan trọng nhất, họ còn phanh phui hoạt động của CIA và Bộ Quốc Phòng Hoa Kỳ ... đã tra tấn các tù binh bị giam giữ tại Guantanamo Bay (Cuba) mà họ nghĩ là các tay khủng bố Iraq và Afghanistan. Sự thật này làm rung chuyển nước Mỹ. Nói về sự can thiệp và hậu quả của truyền thông Hoa Kỳ, thật là đúng, trong Cuộc Hành Quân Bảo Tả Sa Mạc (Operation Desert Storm) năm 1992 chính Tổng Thống Bush (B) phải theo dõi các đài truyền hình CNN và Fox News để biết chính xác diễn tiến của cuộc tiến quân mà chính ông ra lệnh, bởi vì báo cáo của Bộ Quốc Phòng không kịp thời và sẽ ngừng được bằng việc tiếp tục truyền hình trực tiếp, từng phút của các phóng viên chiến trường. Khi các hãng thông tấn loan tin về một biến cố nào đó, có khi còn một nhà báo nào kêu gọi của một vị nguyên thủ quốc gia.

7) Đóng góp nhân lực, tài lực cho các chi nhánh Phật giáo trên thế giới. Thế giới luôn luôn trân trọng đối với sự đóng góp của mọi quốc gia khi có thiên tai như bão tố, lụt lội, động đất, sóng thần v.v.. Là những người không khả năng đóng góp nhiều thì đóng góp ít. Các người và những LHQ đã tham gia vào các toán cứu trợ nhân đạo hay lực lượng gìn giữ hòa bình để tạo uy tín quốc gia.

8) Giáo dục dân chúng theo đúng những luật của sự "tri túc, thiêu dục" không điên cuồng đua và chạy đua theo xu hướng hưởng thụ. Nhà nhà sống trong tinh thần trọng pháp, thân ái và đôn hậu giá trị con người lên trên hết. Trong lãnh vực này, vai trò của tôn giáo như trường học mới để sống thiện lành, các nhà đạo đức và trí thức rất quan trọng.

9) Ngày nay, thế giới thu hẹp và thông tin dễ dàng nên không nên du lịch nội địa. Khi du khách ngoại quốc đến đất nước mình là dịp để thu ngoại tệ và giới thiệu những nét hay đẹp về quê hương mình mà không cần quảng cáo. Do đó cần giáo dục dân chúng để họ công bằng, lịch sự với du khách ngoại quốc, không coi du khách là kẻ hại để trêu chọc. Những điều phi nhân là - phát triển kinh doanh du lịch không có nghĩa biến đất nước thành nơi mãi dâm và sòng bài. Toàn dân phải ý thức rằng để họ đúng mực và lịch sự đối với du khách là giữ gìn danh dự, phẩm giá của dân tộc.

10) Giới cho bằng được giá trị của đồng bạc, tránh lạm phát để thế giới tin tưởng. Một đất nước mà trái giá đồng bạc lên xuống bất thường sẽ tạo nghi ngờ về nội trị và chính sách không được kính trọng, chưa kể sẽ thua lỗ hậu quả rút ngắn đời án đày ra khỏi nước.

11) Bảo vệ môi trường sống, bảo vệ các loài thú hiếm quý. Biến đất nước thành một nơi du lịch lý tưởng với di tích lịch sử, môi trường (rừng, núi, bãi biển, hồ, thắng cảnh) và cũng là nơi tìm thấy sự an tĩnh của tâm hồn, nét đẹp của thiên nhiên, con người... làm du khách như mãi. Xin nhắc cho Phi Châu đang được thế giới thích thú vì những loài thú hiếm quý như sư tử, cheetah, beo gấm, ngựa vằn, hổ v.v.. Phải bảo vệ các khu đầm lầy là nơi sinh sống, ẩn náu an toàn (Sanctuary) của các loài chim v.v.. Các đầm lầy là "báu vật" để cân bằng khí hậu.

12) Xây dựng một nền văn minh và văn hóa dân tộc thu hút khi nhìn thấy phải kính trọng và đất nước đoàn kết. Một đất nước xung đột với tôn giáo, khác biệt văn hóa thì không có sự kính trọng của thế giới, chưa kể đất nước sẽ tan nát. Muốn đất nước thu hút về văn hóa thì song song với đạo đức nghiêm chỉnh, phải có một dòng chính "mainstream" tức là một tôn giáo làm trọng cho tâm linh và nền văn minh dân tộc. Phải bảo tồn và trùng tu tất cả những di tích lịch sử. Thế giới ngày

Những Nhãn Nhãn Có Phải Là Những c Tiềm Không?

Tác Giả: Đào Văn Bình / Cali Today News

Thứ Tư, 05 Tháng 1 Năm 2011 13:42

hôm nay là thời đại đa văn hóa. Tây Phương không còn coi văn hóa của họ là “rèn luyện vũ trụ” nữa. Họ rất thích thú trong việc nghiên cứu các nền văn hóa khác.

Những nhãn xét trên đây có thể là rất chi quan. Tuy nhiên nó là đồ tạc mà các nhãn chủ muốn vẽ lên trên nền tảng suy nghĩ. Các nhãn chủ nên lựa chọn một con đường phát triển như thế nào? Chính sách ngoại giao như thế nào? Xây dựng một môi trường đạo đức, tâm linh và văn hóa dân tộc như thế nào? Ngày nay, quan niệm “Nhãn chủ không cần được lựa chọn” sai rồi. Một nhãn chủ vốn có thể vẽ nên bất kỳ chính sách ngoại giao khôn khéo và đi đúng như họ cần thời đại. Câu nói “Nhãn chủ không cần được lựa chọn” xuất phát từ thời Xuân Thu Chiến Quốc khi các nước Tần, Yên, Tề, Sở, ...chúng ta có hàng không mìn, chúng ta có bom nguyên tử, chúng ta có hàng liên lạc điện, chúng ta có các pháo đài bay tàng hình Stealth thì làm sao có thể cần được các nước Trung, Việt, Thái Lan xa xôi? Trong tình hình thế giới ngày hôm nay, với sự xuất hiện của siêu hàng không mìn như chiếc Washington thì đồ “nhãn chủ” đồ dốt phải “lựa chọn”. Các nhãn chủ có thể tiêu vong trong các cuộc đấu tranh giữa các siêu cường. Nhưng các nhãn chủ cũng có thể như đó mà vẽ lên khi các siêu cường cọ sát với nhau. Tất cả tùy thuộc vào sự thông minh của một dân tộc. Suy nghĩ đồ nhãn chủ là đi vào chỗ điếm: Những nhãn chủ nhãn chủ có phải là một nhãn chủ tiềm ẩn mãi mãi không?

Jan 01, 2011

(California đầu năm 2011)